

Bilag.

22de Februar 1896 sendtes fra den franske Indenrigsminister og fra Ministeren for de offentlige Arbejder til samtlige Landets Præfekter en Rundskrivelse, hvis Indhold er følgende:

République Française.

Hr. Præfekt!

Da Cykkelførsel var mindre almindelig, behøvedes ikke en almindelig Regulering af den for hele Territoriet, men lidt efter lidt tiltog den betydelig, og den har i alle Departementer været Genstand for kommunale og præfektorale Vedtægter, hvis ofte uensartede Bestemmelser ikke kunne kendes af de Cyklistere, der gennemrejse længere Afstande. Administrationen har ment, at Øjeblikket var kommet til at søge nogle almindelige Regler indførte, paa den ene Side af Hensyn til Fodgængere og Røretøjer, paa den anden Side for at beskytte Cyklisterne mod ildefindede Ruse.

For at løse disse Spørgsmaal har Indenrigsministeren og Ministeren for de offentlige Arbejder nedsat en Kommission under Forsæde af et Medlem af Statsraadet og bestaaende af delegerede fra de to Ministerier.

Efter at have gjort sig bekendt med alle hidtil udstedte præfektorale og kommunale Paabud om denne Sag og efter at have modtaget de vigtigste Cykkelklubbers Erklæringer, have vi — ifølge Kommissionens Indstilling — udfærdiget et Udkast til en præfektoral Vedtægt, gældende for alle Departementer. De vil finde Teksten følge med dette Cirkulære.

De Forskrifter, Udkastet indeholder, behøve ikke nærmere Forklaring. De angaa de Apparater, med hvilke Cyklisten bør være udstyret, specificerer hvad der under visse Omstændigheder skal iagttages under Kørselen, saavel som den Retning, han skal holde, naar han møder eller kører uden om Røretøjer, Ryttere, cyklende eller Fodgængere; endvidere fastslaa de i Princippet, at Cyklistere ikke maa køre paa Trottoirer eller i Sidealleer, der ere reserverede for Fodgængere.

I sidste Henseende maa De dog ikke overse, at denne almindelige Regel indeslutter to Undtagelser. For det første er det Cyklisten tilladt uden for bebyggede Strækninger til enhver Tid at benytte Trottoirer og Sidealleer langs brolagte Veje, hvor Kørsel paa deres Maskiner er vanskelig og farlig. For det andet skulle de nyde samme Begunstigelse midlertidig, naar Kørebanen er under Udbedring.

Sdet man fastslaaer de gensidige Forpligtelser mellem Fodgængere, kørende, ridende og Cyklisterne, er det Bestemmelsernes Formaal at forminde Antallet og Stærkevidden af de Ulykkestilfælde, der indtræde; ifølge deres Ensartethed ophøve